

Sygn. akt V KK 426/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Agnieszka Murzynowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 9 lutego 2021 r.,

w sprawie **P. S.**

skazanego z art. 107 § 1 k.k.s. i innych,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Rejonowego w G.,

z dnia 26 września 2019 r., sygn. akt II K (...)

uchyla zaskarżony wyrok i uniewinnia P. S., s.

S. i L., ur. 16 stycznia 1979 r. w D., od

popęlnienia przypisanego mu czynu z art. 107 § 1 k.k.s. w zw.

z art. 9 § 3 k.k.s. i art. 6 § 2 k.k.s.

UZASADNIENIE

P. S., s. S., został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i art. 6 § 2 k.k.s. i Sąd Rejonowy w G., wyrokiem z dnia 26 września 2019 r., sygn. akt III K (...), uznał go za winnego popełnienia tego

przestępstwa i na mocy art. 107 § 1 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 350 stawek dziennych, ustalając wysokość każdej stawki za równą 100 zł.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron postępowania i uprawomocnił się w dniu 4 października 2019 r.

Kasację od tego wyroku wniósł, w trybie art. 521 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., Prokurator Generalny. Zaskarżając go w całości na korzyść P. S., s. S., zarzucił:

„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 387 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., polegające na niezasadnym uwzględnieniu wniosku o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie oskarżonemu określonej kary, pochodzącego od P. S., s. B., który nie występował w sprawie w charakterze oskarżonego, czego skutkiem było wydanie w dniu 26 września 2019 r. wyroku skazującego zgodnego z tym wnioskiem wobec oskarżonego P. S., s. S., w sytuacji gdy w świetle zgromadzonych dowodów, w tym zwłaszcza dotyczących tożsamości sprawcy, brak było podstaw do przyjęcia, iż вина i okoliczności popełnienia zarzucanego wymienionemu oskarżonemu czynu nie budzą wątpliwości”.

Podnosząc taki zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz uniewinnienie oskarżonego P. S., s. S. od popełnienia przypisanego mu czynu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego wniesiona na korzyść P. S., s. S., jako zasadna w stopniu oczywistym, podlegała rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron, zgodnie z art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodzić się należy ze skarżącym, że w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia wskazanego w kasacji przepisu prawa procesowego, co skutkowało skazaniem niewłaściwej osoby, która nie popełniła zarzucanego jej aktem oskarżenia przestępstwa.

Z akt sprawy bezspornie wynika, że w wyniku wyjątkowego braku staranności po stronie organu prowadzącego dochodzenie doszło do ogłoszenia postanowienia o przedstawieniu zarzutów P. S., s. S. i L., ur. 16 stycznia 1979 r. w D.. Podczas przesłuchania w charakterze podejrzanego, podał on nie tylko

wszystkie swoje dane osobowe różniące się od danych osoby, której postępowanie dotyczyło, ale podkreślał stanowczo, że musiało dojść do pomyłki, gdyż jest on osobą bezdomną, nigdy nie prowadził żadnej działalności gospodarczej, nie zajmował się też hazardem i nigdy nie był w G., gdzie miało dojść do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Pomimo tak istotnych wątpliwości, wynikających także z dołączonych do akt postępowania przygotowawczego szeregu kart karnych oraz odpisów wyroków dotyczących P. S., s. B. i A., ur. 20 listopada 1987 r. w W., Naczelnik (...) Urzędu Celno-Skarbowego w G., sporządził akt oskarżenia przeciwko P. S., s. S., który został zatwierdzony przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.. Prokurator o skierowaniu aktu oskarżenia do sądu usiłował powiadomić P. S., s. S., ten jednak nie odebrał korespondencji na adres w m. Niegosław 35 oraz doręczył zawiadomienie obrońcy P. S., s. B.. Zawiadomienia o terminie rozprawy w dniu 8 maja 2019 r. zostały natomiast wysłane P. S. s. B. na adres w K. oraz jego obrońcy, które obaj odebrali. W dniu 28 marca 2019 r. do Sądu Rejonowego w G. wpłynął natomiast wniosek obrońcy P. S., s. B. o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego w trybie art. 387 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Sąd Rejonowy w G., po przeprowadzeniu rozprawy, również na kolejnych terminach w dniach 26 czerwca 2019 r., 17 września 2019 r. i 26 września 2019 r., w sprawie o sygn. akt II K (...) i dokonaniu modyfikacji wniosku przez P. S., s. B. i jego obrońcę, uwzględnił wniosek złożony w trybie art. 387 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., a w wydanym w dniu 26 września 2019 r. wyroku, uznał P. S., s. S. za winnego zarzucanego mu czynu z art. 107 § 1 k.k.s. i wymierzył mu karę grzywny w wysokości 350 stawek dziennych, ustalając wysokość każdej stawki na równą kwocie 100 złotych. Sąd Rejonowy pomimo, że materiał dowodowy jakim dysponował orzekając w sprawie, wskazywał jednoznacznie na sprawstwo innej osoby niż oskarżony, uwzględnił wniosek tej innej osoby o wydanie wyroku w trybie art. 387 k.p.k., przez co w sposób rażący naruszył ten przepis. Dla takiej oceny postępowania Sądu nie ma jakiegokolwiek znaczenia fakt, że P. S., s. B. oraz jego obrońca nie poinformowali Sądu, iż w trakcie postępowania przygotowawczego nie zostały przedstawione mu zarzuty, gdyż nawet pobieżna lektura akt jednoznacznie wskazuje na to, że osobą oskarżoną jest inna osoba, niż osoba składająca wniosek w trybie art. 387 k.p.k., a

zachodzi jedynie zbieżność co do imienia i nazwiska tych osób, pozostałe dane były inne. Podkreślić należy, że to Sąd na skutek braku prawidłowej kontroli złożonego wniosku o dobrowolne poddanie się karze pod względem formalnym rażąco naruszył art. 387 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., i w tym wypadku nie ma znaczenia, że to naruszenie wynikało z powielenia błędów popełnionych przez organy prowadzące postępowanie przygotowawcze i prokuratora. Za takie nieprawidłowości odpowiada bowiem Sąd, który doprowadził do skazania osoby niewinnej, co ma niewątpliwie istotny wpływ na treść wyroku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.